

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת תרומה
שנת תשפ"ו

גליון
קמ"ד

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

דאווענען מיט די קינדער -

זיך פארגרייטן איידער מען קומט אין חדר

א מלמד קען נישט קומען אין חדר אומפארגעגרייט וואס ער גייט טון מיט די קינדער. שבת און מוצאי שבת דארף מען שוין טראכטן פון וואס מען גייט רעדן צו די קינדער אויסער די לימודים וואס מען גייט לערנען מיט זיי; וואס מען גייט זיי דערציילן זונטאג, מאנטאג, דינסטאג און אזוי ווייטער, און ווען מען גייט רעדן צו זיי אביסל שטרענג פון קדושה און פון פיבוד אב ואם וכו'.

יעדן טאג איידער איך געב א שיעור התחזקות פאר די בחורים תלמידי הישיבה, גרייט איך זיך פאר פון וואס און ווי אזוי איך זאל רעדן; ווען איך געב א שארפע פייערדיגע דרשה פאר די בחורים פון פיבוד אב ואם וכדומה, איז עס נישט צופעליג ארויסגעקומען אויף דעם אופן, נאר דאס איז געווען פאראויס אנגעגרייט און אויסגעבעטן ביים אייבערשטן אז איך דארף רעדן אויף דעם אופן ווייל איך האב שוין לאנג נישט גערעדט פון דעם ענין און איך דארף געבן א שאקל אויף די בחורים. די זעלבע זאך איז לגבי די גאנצע צוגאנג צו די בחורים איז פאראויס אנגעגרייט ווען איך זאל זיך אומגיין אביסל שטרענג, ווען איך זאל זיך אומגיין מער געשמאק, און ווען איך זאל שמועסן מיט די בחורים.

ווי אזוי קען מען אויפלעבן דאס דאווענען?

מלמדים און לערערנים פּרעגן: "ווי אזוי קען מען מאכן אז די קינדער זאלן באקומען א געפיל צום דאווענען און זיי זאלן דאווענען לעבעדיג אויפן קול?"

איבערגעהאקט מיט ימים טובים וכדומה, קען מען מאכן א פראגראם אויסצולערנען יעדע וואך די טייטש פון איין ברכה פון שמונה עשרה. מען קען עס אויסלערנען פשוט די ווערטער מיט די טייטש, אדער מיט א ניגון.

לאמיר נעמען א ביישפיל פון די פערטע און פיפטע ברכה פון שמונה עשרה: "אתה חונן לאדם דעת" - דו באשעפער געבסט פאר א מענטש שכל, "ומלמד לאנוש בינה" - און דו לערנסט אים פארשטאנד, "חננו מאתך חכמה בינה ודעת" - הייליגער באשעפער געב מיר חכמה בינה און דעת, "ברוך אתה ה' חונן הדעת" - שפּח אייבערשטער וואס דו געבסט פארשטאנד.

"השיבנו אבינו לתורתך" - הייליגער באשעפער העלף מיר איך וויל לערנען, "וקרבנו מלפני לעבודתך" - הייליגער באשעפער העלף מיר איך וויל דאווענען, "והחזירנו בתשובה שלמה לפניה" - הייליגער באשעפער העלף מיר איך וויל תשובה טון, "ברוך אתה ה' הרוצה בתשובה" - שפּח אייבערשטער וואס דו נעמסט אן תשובה.

מיט די צוויי עצות, פון רעדן צו די קינדער פאר אפאר מינוט איבער דאס שיינקייט פון דאווענען, און זיי אויסלערנען די טייטש פונעם דאווענען, וועלן די קינדער באקומען א געפיל צום דאווענען און זיי וועלן דאווענען ווי עס דארף צו זיין.

אנפאנג טאג איז יעדע מינוט זייער טייער

קינדער דארפן לערנען און דאווענען די ערשטע פיר שעה פון טאג - פון ניין

דער ענטפער איז: מען זאל יעדן טאג פארן דאווענען אונעקגעבן צוויי דריי מינוט צו רעדן צו די קינדער איבער דאס שיינקייט פון דאווענען.

מען קען זאגן פאר די קינדער: "טייערע קינדער, מיר גייען יעצט האבן די זכיה צו רעדן צום אייבערשטן; שטעל זיך פאר דו וואלסט באקומען אן ערלויבעניש אפצוהאלטן א פערזענליכע באגעגעניש מיטן פּרעזידענט ירום הודו, און ער וואלט דיר געגעבן אפאר מינוט וואס דו קענסט אים בעטן וואס דו דארפסט, וואלסטו אים זיכער געבעטן אלע זאכן וואס דו ווילסט, זאלט עטץ וויסן אז דער פּרעזידענט קען ענק גארנישט געבן, נאר דער אייבערשטער קען געבן, איז לאמיר בעטן דעם אייבערשטן וואס מיר דארפן".

אויך קען מען זאגן פאר די קינדער: "די הייליגע מלאכים זענען אונז מקנא מיט דעם וואס מיר האבן די זכיה אז מיר קענען לויפן און דאנקען דעם אייבערשטן ווען מיר ווילן. עס זענען דא מלאכים וואס קענען לויפן דעם אייבערשטן נאר איין מאל א טאג, איין מאל א וואך, איין מאל א חודש, איין מאל א יאר, איין מאל אין זיבן יאר, איין מאל אין פופציג יאר, אדער איין מאל במשך זייער גאנצע לעבן (עיין חולין צא:)."

אויך איז זייער וויכטיג דער מלמד און די לערערין זאלן אויסלערנען די קינדער די פירוש המילות פונעם דאווענען, ווייל ווילאנג קינדער ווייסן נישט וואס זיי זאגן ביים דאווענען איז זייער שווער אריינצוברענגען אין זיי א געפיל צום דאווענען.

במשך די ווינטער וואכן זענען דא בערך אכצן גאנצע וואכן וואס ווערן נישט

כּתָּהּ? מיטן מויל, דורך זאגן פאר די קינדער אז מען דארף שיי זיצן אויפן פלאץ און מען טאר נישט רעדן ווען א רבי רעדט.

דער עיקר הצלחה פון א מלמד איז דאס זעלבסט זיכערקייט, נישט ווערן פארלוירן ווען א קינד פאלגט נישט, נאר בלייבן רואיג און באהאנדלען די מצב מיט מח, נישט מיט געפיל, און נישט אריינגיין אין א פעס פון פארלוירנקייט; ווי מער מען האט אמונה אין זיך - אלץ מער קען מען מצליח זיין מיט די דיסציפלין אין כּתָּהּ.

שרייען אויף קינדער - העלפט נישט, עס ווייזט נאר אויף פארלוירנקייט; אויסער ווען עס איז אנגעגרייט און עס איז נאר אויסערליך, דאס מיינט אז דער מלמד איז אין א גוטע גיסטע, און ער געבט א שריי ווייל ער וויל אויפשאקלען זיינע תלמידים, אבער באמת איז ער אינעווייניג פרייליך.

עס איז דא א סימן צו באמערקן אויב דאס שרייען איז נאר אויסערליך: אויב דער מלמד קען גלייך נאכן שרייען געבן א שמייכל פאר א קינד, איז א סימן אז עס איז נאר געווען אן אנטשטעל און געמאכט.

אין דעם זכות וואס מען איז מחנך און מען מוטשטעט זיך מיט יענעמ'ס קינדער לשים שמים, דאס מיינט אז מען קומט אריין צו די קינדער מיטן ציל זיי אויסצולערנען תורה און יראת שמים, געבט דער אייבערשטער א ברכה מען זאל זען נחת ביי די אייגענע קינדער.

קינדער צו עסן ברויט, און מען זאל דערביי אויסלערנען די קינדער הלכות סעודה: ווי אזוי זיך צו וואשן די הענט, אז מען דארף איינטיקען די ברויט אין זאלץ, און צו בענטשן ברכת המזון פון אינעווייניג.

אויב איז נישטא קיין דרך ארץ - דארף מען פארמאכן די כּתָּהּ

אנהייב טאג דארף הערשן זייער א שטרענגע סדר אין כּתָּהּ. אפילו קליינע קינדער וואס שפילן זיך רוב טאג און זיי קענען נאכנישט איינזיצן אויפן פלאץ א לאנגע צייט, דארף דער מלמד פארלאנגען פון זיי אנהייב טאג אז זיי זאלן זיצן אויפן פלאץ כאטש פאר צען מינוט אין א צי.

א כּתָּהּ וואו דער מלמד אדער די לערערין קען נישט איינשטעלן קיין דרך ארץ, - דארף מען פארמאכן די כּתָּהּ.

עס האט זיך אמאל געמאכט אז מיר האבן געעפנט א נייע אפטיילונג פון א שולע אין א געוויסע געגנט און די לערערין האט נישט געקענט אוועקשטעלן קיין דרך ארץ ביי די יונגע קינדער, האב איך געבעטן דעם מנהל פון שולע ער זאל מסדר זיין די דרך ארץ, און איך האב אים געזאגט: "איך האב נישט קיין אינטערעס צו האבן נאך א שולע; אדער שטעלט מען אוועק די שולע ווי עס דארף צו זיין, אדער דארף מען דאס פארמאכן ווי שנעלער".

ווי אזוי שטעלט מען אוועק דרך ארץ אין א כּתָּהּ?

ווי אזוי שטעלט מען אוועק דרך ארץ אין

אזייגער ביז איינס אזייגער; מיט איין קליינע הפסקה פון פופצן מינוט - פון עלף אזייגער ביז פופצן מינוט נאך עלף. נאך איינס אזייגער קען מען מאכן א לענגערע הפסקה - ביז א שעה.

דער אנהייב טאג, פון ניין אזייגער ביז איינס אזייגער, איז זייער טייער; יעדע מינוט וואס מען איז דעמאלט מבטל פון די קינדער - איז אזוי ווי מען נעמט אוועק א מינוט פון זייער לעבן. ווידער די נאכמיטאג שעות זענען געמאכט בלויז צו האלטן די קינדער אין חדר, יארן צוריק איז נישט געווען אזא זאך אז א אינגל זאל לערנען א גאנצן טאג אין חדר, איינס אזייגער האט מען שוין געענדיגט חדר.

דערביי דארף א מלמד אכטונג געבן אז דער שמועס פארן דאווענען איבער דאס שיינקייט פון דאווענען זאל נישט נעמען מער פון צוויי דריי מינוט אויפן זייגער. און דער לימוד פון פירוש המילות זאל מען באשטימען אויף נאכמיטאג ווען מען קען שוין נישט געהעריג לערנען מיט די קינדער.

די זעלבע זאך איז אויך נוגע לגבי פרישטאג; צופרי איז נישטא קיין צייט צו פראווען לאנגע פרישטאג און לאנגע הפסקות. ביי פרישטאג זאל מען געבן פאר די קינדער בלויז א קלייניקייט, צום ביישפיל, סיריעל, א פרוכט, אדער יאגורט, און ניין אזייגער דארף שוין דער מלמד זיצן מיט די קינדער אין כּתָּהּ און אנהייבן דעם טאג.

נאכמיטאג זאל מען געבן פאר די

בריוון פון הינד

פונעם ראש ישיבה שליט"א

זאל איך לייגן א דגוש צו לערנען לשון הקודש מיט די קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר די ליכטיגע שיעורים וואס זענען ממש מחיה נפשות, אזוי ווי דער ראש ישיבה שליט"א זאגט נאך פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו אז אין געוויסע פלעצער טוט מען זיך אויף אז ביי זיי איז געווען אזא שטופעניש, ממש סכנת נפשות, אבער ביי אונז איז אפשר נישטא די גרויסע שטופעניש, אבער עס איז ממש מחיה נפשות.

אריינצורעדן אין דעם, מיין שאלה איז נאר צי איך זאל אריינלייגן אין דעם כחות און לייגן א דגוש דערויף, אדער עס טון מער ווי א טעכנישע ארבעט וואס דארף געטון ווערן, און זיך נישט שטעלן אויף דעם.

אויך בין איך נייעריג אויב אין היכל הקודש איז דא דער סארט לימוד מיט די קינדער.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת במדבר, ג' סיון, מ"ז לעומר, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מיר לערנען די אלטע וועג ווי אזוי די הייליגע צדיקים האבן אוועקגעשטעלט ווי אזוי צו לערנען מיט הייליגע קינדער, תינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא, מיר מאכן נישט קיין שום נייע זאכן.

דו לייג א דגוש אריינצולייגן אין די קינדער אמונה ויראת שמים, אלע אנדערע זאכן איז זייער שיין און זייער וואויל - נאר אז עס איז דא אמונה און יראת שמים, אן אמונה ויראת שמים איז גארנישט דא.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (נדרים מא.): "דא ביה כולא ביה", דער וואס האט דעת דער האט אלעס, "דלא דא ביה מה בי ה", דער וואס האט נישט קיין דעת - האט גארנישט; וואס איז דעת? אמונה; דער וואס ווייסט אז אלעס איז דער אייבערשטער, דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט, ער פירט די וועלט, ער האט אלעס געטון, ער טוט אלעס און וועט אלעס טון, נישטא גארנישט אויסער אים, אלעס איז נאר א פארשטעלאכן פון אים - דאס איז דעת; אויב האט מען די פינטעלע דעת - האט מען שוין סיי ווי אלעס. ווען דו קומסט אין חדר לערנען מיט די קינדער זאל דאס זיין דיין איינציגסטע ציל: אריינלייגן אין זיי אמונה בהשם תתברך, אריינפרעגלען אין זיי יראת שמים, זיי זאלן מורא האבן פונעם אייבערשטן; זאלסט אריינבראקן אין זיי ליב האבן דעם אייבערשטן.

די טאג אין חדר איז איינגעטיילט; דאווענען מיט די קינדער, עסן מיט די קינדער, שרייבן מיט די קינדער, לערנען מיט די קינדער, דערציילן מעשיות פאר זיי, אבער אלעס דארף זיין מיט איין ציל: זיי זאלן וויסן עס איז דא א באשעפער!

אז מען הייסט דיר לערנען שרשים וכו' - זאלסטו דאס טון, אבער דאס איז נישט קיין עיקר. ווער רעדט נאך אז מען וויל לערנען דקדוק מיט קינדער, דאס איז זיכער איבריג.

דער רבי זאגט בפירוש (שיחות ה"ו, סימן רלה): "בשביל זה עזבו העולם חכמות הדקדוק ואינם עוסקים בו כלל. כי דקדוק אין צריכין כלל", די וועלט האט זיך שוין אפגעלאזט פון לערנען דקדוק, ווייל עס פעלט נישט אויס פאר עבודת השם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים. ...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת נשא, שנת תשפ"ב)

וואס טוט מען ווען דאס קינד וויינט אסאך בינאכט? שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א.

מיין קליין טאכטער פון דריי יאר אלט וועקט זיך אויף כמעט יעדע נאכט און וויינט גאר אסאך. ביז מען קען איר ענדליך בארואיגן זי זאל צוריק איינשלאפן ביז אינדערפרי, און דאס איז זייער שווער. אויפשטיין יעדע נאכט נאכאמאל; ווי אזוי קען איר העלפן שלאפן געהעריג די גאנצע נאכט?

אויף האב איר ברוך השם א קינד פון א האלב יאר אלט, איר האב אים זייער ליב, די שאלה איז אויב לויטן רבין טאר איר אים נישט קושן, נאר זיך מער דערווייטערן פון אים?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' תתברך - יום ב' פרשת צו, ט' ניסן, שנת תשפ"א לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דיין קינד וועקט זיך אויף בינאכט און וויינט - זאלסטו מיט וויינען מיטן קינד צום אייבערשטן. בסבל'ער חסידים ווילן דאך מקום זיין וואס דער רבי זאגט (שיחות ה"ו, סימן שא; לקוטי מוה"ר ז"ל חלק א, סימן קמט) מען זאל זאגן בינאכט תקון חצות; ווען די קינדער וועקן זיך אויף אינמיטן די נאכט, קען מען דעמאלט מתפלל זיין פאר זיך און פאר די קינדער.

מוה"ר"ש פלעגט זאגן א סגולה פאר בעלי בתים ווען זיי שטייען אין געשעפט און קיינער קומט נישט אריין איינקויפן, אז מען זאל נעמען א ספר, א משניות וכדומה און אנהייבן לערנען - וועט דער סמ"ך מ"ם זיכער מאכן עס זאלן קומען מענטשן איינקויפן, אבי מען זאל נישט לערנען. דאס זעלבע זאג איר דיר, אז דיין קינד וועקט זיך אויף בינאכט, עס וויינט און וויל נישט צוריקגיין שלאפן - זאלסטו אנהייבן מיטוויינען צום אייבערשטן, בעטן פאר אירדישע קינדער זאלן נישט האבן קיין צרות; בעט משיח זאל שוין קומען און

אונז צוריק ברענגען צום אייבערשטן - וועט דיין קינד שנעל איינשלאפן, אבי דו זאלסט שוין אויף צוריק גיין שלאפן.

בנוגע קושן קינדער; דער רבי האט טאקע געזאגט: "א קינד קושט מען נישט, און א קינד שלאגט מען נישט"; אבער דאס מיינט מען נישט קליינע קינדער, דאס מיינט מען ווען די קינדער וואקסן אונטער, דעמאלט איז נישט פדאי מען זאל צערטלען די קינדער; ווייל ווי מער מען איז צוגעקלעבט צום קינד און מען צערטלט אים, שלאגט מען דאס קינד ווען עס איז לעבעדיג און שפרינגעדיג.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת שמיני, שנת תשפ"א)

קען איר רעדן צו די קינדער פון זאכן וואס איר האלט נישט דערביי?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א.

איר בין א מלמד און איר הער די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס העלפט מיר זייער ארויס אין מיין פאסטן, ספעציעל בין איר זיך מחז' יעדע וואך מיטן גליון "שיעורי חינוך", אזויפיל גוטע עצות און הדרכות אין חינוך.

איר האב געוואלט פרגען, אזוי ווי איר האב זיך איינגעפירט אז איר זאג פאר די קינדער נאר זאכן וואס איר אליין האלט דערביי, אבער דאס מאכט מיר א פראבלעם ביי געוויסע זאכן וואס איר דארף אויסלערנען פאר די קינדער, אבער איר אליין טו עס נישט ווי עס דארף צו זיין, און איר שפיר זיך ווי א פאפער אויב איר וועל זיי הייסן טון א זאך וואס איר טו נישט. צום ביישפיל ווען איר זאג זיי מוסר אז מען דארף דאווענען אויף איין פלאץ און נישט ארומשפאצירן ביים דאווענען, מען רעדט יעצט צום אייבערשטן, און אזוי ווייטער; אבער אין די זעלבע צייט ווייס איר אז איר האלט נאכנישט ביי דעם דערווייל, פארשטייט זיך אז ווען איר דאווען מיט די קינדער, דאווען איר שטייטליך, אבער ווען איר דאווען צופרי אין שול, האב איר נישט צופיל געדולד צום דאווענען, איר קום אן שפעט צום דאווענען און איר גיי ארויס פרי, און איר קען זיך נישט צופיל קאנצעטרירן אויפן דאווענען; איר ווייס עס איז נישט גערעכט,

אבער וואס זאל איך טון אז דאס איז דערנוויל די מציאות.

ווען עס קומט צו רעדן צו די קינדער וועגן דאווענען, ווייס איך נישט ווי אזוי עס צו טון אויף אן אמת'ן וועג; אפשר זאל איך רעדן הויך אזוי ווי צו מיר אליין אז אזוי דארף מען דאווענען, און די קינדער וועלן זיך צוהערן? אדער זאל איך זיי זאגן אז אפילו מען זעט ערוואקסענע מענטשן שפאצירן ארום ביים דאווענען, איז דאס נאר ווייל זיי האבן זיך שלעכט איינגעוואוינט, אבער דער אמת'ער וועג איז יא צו דאווענען אויף איין פלאץ?

איך שפיר ווי איך דארף הדרכה אויף דעם, ווייל עס איז נישט נאר ביי די נושא פון דאווענען, עס קומט כסדר אויס ביי יעדע צווייטע זאך וואס איך דארף מחנה זיין קינדער אויף דעם, אבער איך אליין בין ווייט פון דעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת יתרו, שובכי"ם, י"ט שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

רעד אסאך צו די קינדער פון אמונה און פון תפלה, וועט דאס אויך משפיע זיין אויף דיר. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ק) דורך רעדן פון יראת שמים, חיזוק און אמונה - צו אנדערע - פועל'ט עס אויפן מענטש אליינס, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים מא, ב): "אשרי משכיל אל דל", ווען א מענטש איז צעבראכן, "אם לא יכול בעצמו לבוא לגדלות המחין", אז ער קען זיך נישט מחזק זיין און זיין אן ערליכער איד, "עצה לזה", איז די עצה, "ששכיל אחרים", ער זאל רעדן צו אנדערע, "ועל ידי זה נתעורר גם אצלו", דורכדעם וואס ער איז מחזק א צווייטן - וועט ער אליינס ווערן מחזק.

דער עיקר דארף א מלמד האבן אסאך סבלנות, אזוי ווי מיר געפינען ביי די מעשה פון רבי פרידא וואס חכמינו זכרונם

לברכה דערציילן (ערויבין נד), רבי פרידא האט געהאט א תלמיד וואס האט נישט פארשטאנען וואס מען לערנט מיט אים, מען האט אים געדארפט איבערזאגן פיר הונדערט מאל, רבי פרידא מיט זיין גרויס סבלנות האט מיט אים געלערנט נאכאמאל און נאכאמאל ביז פיר הונדערט מאל. איין מאל האט רבי פרידא געזען אז דער תלמיד פארשטייט נישט אפילו ביי פיר הונדערט מאל, פרגעט ער אים: "האיך נא מאי שנא", וואס איז יעצט אנדערש אז דו פארשטייסט נאכאלץ נישט? זאגט דער תלמיד, איך האב נישט קיין קאפ צו פארשטיין, ווייל איך זע אז דער רבי זאגט זיך צו גיין, טראכט איך אנאנאן צייט אז יעצט גייט שוין דער רבי מיך איבערלאזן, האב איך נישט קיין קאפ צו פארשטיין, האט רבי פרידא אים געזאגט: "הב דעתך ואתני ליה", לייג צו קאפ און איך וועל דיר לערנען, "הדר תנא ליה ארבע מאה זמני", ער האט אים נאכאמאל געלערנט פיר הונדערט מאל, און דורכדעם האט ער זוכה געווען צו לעבן פיר הונדערט יאר און צו עולם הבא.

א מלמד דארף האבן אייגענע גערון פאר די קינדער, איינער וואס ווערט גערועזט פון קינדער - טאר נישט זיין קיין מלמד, א גערועזער מלמד קען מאכן די קינדער בעלי מומין פאר זייער גאנץ לעבן רחמנא לצלן. מוהרא"ש דערציילט, א איד איז געקומען צום גרויסן גאון רבי מאיר שפירא זכר צדיק לברכה זיך אדורכרעדן אויב ער זאל ווערן א מלמד, פרגעט אים דער גאון: "וואס האסטו געטון ביז יעצט?" זאגט ער: "איך בין געווען א שוחט", פרגעט ער אים: "פארוואס האסטו דאס אפגעלאזט?" זאגט ער: "מען האט מיך אפגעזאגט ווייל איך בין נישט קיין באגלייבטער", זאגט אים רבי מאיר: "ווער נישט קיין מלמד; אז דו האסט נישט מצליח געווען מיט שחט'ן קעלבלעך ווילסטו גיין שחט'ן קינדער?!" זעט מען אז

צו זיין א מלמד דארף מען זיין א ירא שמים און האבן אסאך סבלנות.

שטארק זיך מיט זיין ארבעט, צעברעך זיך נישט און צעקלאפ זיך נישט, דו לייג אריין אין די קינדער יראת שמים און דערצייל זיי מעשיות פון צדיקים, וועלן זיי ווערן צופלאקערט צו זיין ערליכע אידן, און אויך זיין הארץ וועט זיך אנצינדן צום אייבערשטן. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רמח): "ידע, שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד", זאלסט וויסן - זאגט דער רבי - אז פארציילן מעשיות פון צדיקים איז זייער א גרויסע זאך, "פי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד". ווייל ווען מען הערט א מעשה פון א צדיק, ווערט מען אויפגעפלאמט און מען באקומט א מורא דיגע חשק צו ווערן אן ערליכער איד; מען זעט ווי דער צדיק האט זוכה געווען און ער איז בייגעשטאנען אלע זיינע נסיונות, וויל מען אויך ווערן א צדיק, בפרט ווען א קינד הערט א מעשה פון א צדיק, ווערט ער זייער נתעורר דורך דעם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

... (קונטרס עצתו אמונה פרשת משפטים, שנת תשפ"ד)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב
צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א
אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2
- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועבסליד דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל /chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370